

Cuvântul lui Dumnezeu la sărbătoarea sfântului apostol Andrei, cel întâi chemat

E zi de aducere-aminte, și e zi de sărbătoare de sfinți, fiilor de la izvor. Mă strâng cu voi în Duhul Meu ca să ne facem mângâiere, măi fiilor. V-am spus mai demult să vă rugați pentru voi, pentru binele vostru cel de la Mine, pentru puterea și vlagă voastră, căci Eu am de lucrat cu voi și-Mi trebuie în voi putere și pace și liniște și vlagă, și toate pentru Mine, pentru ca să am Eu putere prin voi, și lucrul Meu să-l lucrez prin voi.

O, cât de mult Îmi trebuieți! Vă strâng în Duhul Meu ca să vă alin în toate câte aveți nevoie de alin, și să vă îmbrățișez ca să puteți pentru toate câte sunt de purtat și de lucrat și de așezat pe pământ, și mai ales de așezarea în carte a cuvântului Meu cel din vremea aceasta, căci vremea e grea peste tot pe pământ și peste oameni, și vai pământului dacă n-ar fi cuvântul Meu peste el ca să țin pe loc cu cuvântul multele și prea multele câte vin, și care ar da să strice tot, tot, căci omul a înnebunit de tot și-și face rost de pierdere de minte, că e vremea atâtor roduri rele puse din timp la însământat de mintea și de mâna omului cel fără Dumnezeu, și iată, e vremea să lucreze Domnul, căci oamenii au stricat tot.

O, voi aveți pe Domnul cu voi, fiilor, dar oamenii nu. Oamenii nu au nevoie de Dumnezeu, ci au nevoie de oameni și de duhul semeției om peste om, iar Eu și cu voi dăm să ținem cerul pe pământ și să facem voia și planul Tatălui, și vă învăț trezia cea deplină cu Dumnezeu, că nu mai are Domnul cu cine să Se sprijine pe pământ pentru ca să aibă grijă de toate împlinirile scrise să vină, măi fiilor.

O, iată de ce v-am ales Eu din lume și v-am învățat viața și statul cu Mine și nepierderea timpului și multul lucru pentru răscumpărarea vremii, și a celei ce a trecut, și a celei care este, și a celei care vine, dar cei îngâmfați care au citit și citesc voia Mea și mersul Meu între cer și pământ, o, nu se pot apleca. Ei sunt ca și umflați, și nu se pot apleca din pricina duhului îngâmfariei, cu care atât de mult s-au învățat. Eu însă M-am strecurat cu puterea Mea și am biruit ca să-Mi așez pe pământ cuvântul și să-l pot rosti și să țin cu el în grijă cerul și pământul, și nu-și dau seama nici cei mari, nici cei mici de pe pământ cât de mult înseamnă să fie Domnul cuvânt pe pământ, să fie Domnul cu oamenii și să Se strecoare din loc în loc cu cuvântul Său, în vreme ce nu mai simt oamenii nevoie de ajutorul cel din cer, că de pe pământ nu mai este nici un ajutor, o, nu mai este.

Sunt deasupra cu cei din cer, fiilor. E zi de aducere-aminte a zilelor Mele cu voi. Am de o parte și de alta pe apostolul Andrei și pe trâmbița Mea Verginica cu ceata ei din cer și suntem cu voi la masă în zi de aducere-aminte, căci acum douăzeci și patru de ani am tras cortina și am lucrat să aduc la vedere taina lucrării cuvântului Meu de peste acest sătuț, după patruzeci de ani și mai mult, și Mi-am scos la iveală râul Meu de cuvânt apoi și l-am dat de știre peste pământ, și am început apoi pe față să lucrez vestea venirii Mele cuvânt pe pământ, și v-am așezat să-l faceți sul și să-l dați oamenilor, iar voi ați fost sprijinul Meu, fiilor. O, chiar dacă am mai rămas acum cu puțini dintre cei cu care Mi-am pornit trâmbițarea prin ridicarea la vedere și prin pecetluirea cu numele Meu a grădiniței cuvântului Meu cel de azi, o, Eu tot merg, tot mergem, fiilor. Eu tot pot, Eu tot lucrez, căci sunt Dumnezeu, dar zilele de aducere-aminte al lucrului Meu și toată priveliștea lor păstrată în cer Mă răvășește, Mă îndurerează, Îmi umple ochii de lacrimi, Îmi dă suspin. Dar și în voi tot așa este, și este și în ei, în cei ce n-au mai rămas cu Mine și cu voi. Eu însă trebuie să pot și să merg și să nu stau, că mai mult decât oricând este nevoie de Dumnezeu acum pe pământ și de toată ocrotirea cea din cer, și e tot cerul de sfinți și de îngeri din loc în loc cu multă veghe și lucrare peste acest timp, și nu mai e de stat în cer, iar pe voi v-am îndemnat să țineți cerul aproape de pământ, fiilor, și să tot faceți aceasta ce v-am împărțit să lucrați, și vai

lumii dacă nu v-ar avea pe voi din partea Mea pe pământ acum! Dar este cel ce înțelege ca să creadă și să mulțumească lui Dumnezeu pentru acest mare dar, atât de binefăcător peste pământ?

O, e mare păcatul nerecunoștinței, și toți oamenii îl au cu multul în ei între ei și Dumnezeu. O, pe cine să mai culeg Eu de pe pământ să-l alipesc cu voi și să Mă sprijin pentru lucrul Meu cu omul și să-Mi ușurez sarcina și s-o împart și să înmulțesc lucrul Meu, pe care trebuie cu grabă să-l lucrez peste vremea aceasta? Mai-marii de pe pământ își fac fel de fel de planuri în fața puhoiului de vreme rea și de primejdii mereu, după ce cu mintea și cu mâna lui a lucrat omul atâta rău peste pământ. O, de n-aș fi Eu, Domnul cu paza și cu voia Mea cerească, cum ar mai fi păzit ceea ce este de păzit și de păstrat, cum s-ar mai lucra ceea ce este de lucrat?

O, fiilor, fiilor, vine vremea să vă acopăr așa cum am acoperit de ochii tuturor și de vreme pe ucenicul cel de demult ca să nu vadă el căderea Ierusalimului, căci era plătând de tot. O, fiilor, dau să-Mi ocrotesc ceea ce este al Meu, și de aceea Mă prinde durerea pentru cei ce au fost și nu mai sunt cu Mine, căci Eu în mijlocul lumii nu Mă duc. În lume e lumea și duhul ei și toți cei ce trăiesc hrănindu-se cu duhul lumii și prin gură și prin ochi și prin urechi și prin simțurile toate, și nu pot să fiu acolo, căci Domnul este sfânt. O, abia Mă strecor pentru paza și scutul celor ce sunt cu Mine trecând prin lume oblojiți de lucrul Meu cu ei, și după ei așez cordon de îngeri și de sfinți și-Mi ocrotesc mersul Meu cu ei, și al lor cu Mine, căci ei merg cu misiunea Mea, cu știrea Mea, și merg pentru greutățile cu care îngrijesc Eu mersul Meu cel greu cu cuvântul peste pământ în acest timp, când satana și antichrist își desfășoară întunericul lor peste tot, și peste mintea oamenilor mai ales, și iată cât întuneric e pe pământ, fiilor!

O, fiilor, curățiți-vă bine după ce treceți prin lume, curățiți-vă trupul și duhul și sufletul, căci duhul lumii e flămând după voi, dar voi spălați-vă mereu și fiți ochi și urechi la sfințenia Mea, și la ceea ce trebuie să fiți și să rămâneți voi, voi, și cetatea Mea cu voi.

Pe cei ce ne-au părăsit, pe Mine și pe voi, n-am pe unde să pătrund și să veghez și să-i ocrotesc de duhul lumii și de primejdiile de la el, de vreme ce ei caută cu lumea și cu cei din ea, cu fiii lumii. Cine nu stă de drag cu Mine, pe acela nu are ce să-l țină lângă Mine, iar cel ce stă nemulțumit, pe unul ca acela îl are la mână acest duh diavolesc, cules de fiecare, și îl trage afară după ce-și agonisește rod rău, căci fiii lui Dumnezeu n-ar fi să fie nemulțumiți întru nimic, de vreme ce fiecare om salvat de mâna Mea are apoi de plătit datoriile sale față de Dumnezeu, și trebuie să poată pentru ștergerea lor de unde au fost strânse de dușmanii vieții Mele în om. O, de aceea trebuie ascultare cu mulțumire, ca jertfă pentru păcat, căci Eu, Domnul, sunt blând, blând, față de câte are omul scrise în dreptul vieții lui și culese în timp, și pe care mulți nu au răbdare să și le ispășească măcar cu ascultare de Dumnezeu, cu cuminenie și cu necârtire, că aud cârtire de la cei care s-au smuls și s-au dus de lângă Mine și de lângă voi, după ce au stat aici nemulțumiți de viața lor cu Mine și cu voi, și în loc să se socotească și să-și certe rătăcirea, ei își strâng păcate și cârtire în fața lui Dumnezeu, căci a Mea este această lucrare și acest popor slujitor Mie aici, și iată, împotriva Mea cârtesc cei ce cârtesc și-și varsă nemulțumirea pentru viața lor lumească acum, și pentru care au destulă vină, și și-o tot măresc, aruncând spre Mine și spre voi nemulțumirile lor, dacă nu-și pot agonisi să aibă de toate acum, după ce au stat lângă Mine mulți ani, și și-au încurcat acum viața cea de după plecarea lor din brațul Meu. Dar cine este cel ce dă de bine făcându-și el singur acest bine, atât de trecător cum este orice bine pe care zice omul că trudește să și-l facă?

O, ce bine ar fi să n-aibă omul nimic, decât pe Dumnezeu! Este cel ce înțelege aceasta și să fie mulțumit așa? O, fiilor, iată, cine voiește voiește, iar cine nu voiește nu voiește. Cine stă cu Dumnezeu rămâne cu Dumnezeu, iar cine nu stă nu stă, și fiecare alege ce face, de vreme ce omul nu-Mi dă Mie dreptul să aleg pentru el, și crede el că alege mai bine el pentru el.

O, sunt în ziua aceasta plin de amintiri în cer și pe pământ. Mă însemnez cu cuvântul în carte și Mă scriu acum cu voi cu douăzeci și patru de ani de la pecetluirea grădiniței cuvântului Meu, când am pus-o pe ea deoparte de duhul lumii ca s-o păstrez Mie și celor din cer, și am avut

atunci în grădiniță lângă voi pe arhiereul Meu, cu care am pecetluit după legea creștinească pământul și cerul grădiniței Mele de cuvânt. Îl am în cer și pe pământ amintire pe acest uns al Meu și-i hărăzesc lui cu mult dor minte din cer și cântar ceresc, cântar din Dumnezeu, cu care să măsoare el bine calea Mea cea grea și mersul Meu cel greu și tot mai greu cu taina cuvântului Meu peste pământ, de atunci și până azi și până mâine, căci unii din fiii cu care am început atunci M-au părăsit și au tras spre lume și cu duhul lumii, și parte din ei lovesc înapoi pentru ei înșiși și fac acest păcat și nu sunt cumiți față de Mine, și nu se umilesc dacă M-au părăsit și n-au stat statornici în duhul sfințeniei, dar Eu am dus și duc cu greu această durere, în care ei încă lovesc, lovesc din afară și-Mi stârnesc rana. O, n-ar mai fi fost să facă ei și acest păcat, iar dacă-l fac, cum aș mai putea Eu, Domnul, să-i mai ajut cumva pe ei, când atâta rău își agonisesc?

Îl îndemn pe arhiereul Meu să caute cu înțelepciunea cea de sus pentru cântărirea mersului tainei cuvântului Meu, căci nimeni nu poate fi forțat pentru statornicie, și rămân numai cei ce stau și rabdă cu Domnul până la sfârșit, și numai aceia trebuie luați ca pildă de credință și de adevăr pentru credință, numai aceia care nu caută ale lor și pentru ei, iar ceilalți au și ei dreptul să aleagă ce vor pentru ei, precum și cei statornici își aleg pe Domnul până la sfârșit.

Mă pregătesc cu masă de cuvânt și vom grăi rând pe rând în dreptul acestei întreite sărbători între Noi și voi, fiilor, căci sunt cu cei din cer și cu zile de amintire cerească, și vom pune pe masă darul grăirii cerești și vom însemna în carte timpul Meu cu voi, fiilor.

O, cereți de la Mine pentru voi vlagă cerească și putere sfântă și întărire pentru voi, și pentru Mine în voi, măi fiilor. Vă strâng în Duhul Meu ca să vă alin. Fiți credincioși prin toate câte vin spre voi, căci Eu, Domnul, Eu le cârmuiesc pe toate, iar voi să le înțelegeți, fiilor. Eu sunt Cel ce întăresc, ca să poată să Mă iubească cei ce Mă iubesc pentru că M-au ales. La voi toate vin și se lucrează de la Mine și se așează la locul lor și așează toate la loc, iar voi știți că Eu le cârmuiesc pe toate. Voi doar să înțelegeți aceasta, fiilor.

Și acum, un picuț, și ne întoarcem în carte cu cei din cer și cu voi la masă de cuvânt, și întăriți-Mi intrarea, fiilor. Amin, amin, amin.

30 noiembrie/13 decembrie 2015